

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VII. Ab anno Christi 1046. ad 1070.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

Nicolaus Nortmannos vinculo anathematis exolvit, eisque feudatario jure concessit Apuliam & Calabriam (excepto Benevento) imò & Siciliam, cum eam occupassent ante Ducatus nomine, eâ conditione, ut Pontificem adversus quoscunque defenderent, & aliquid simul tributis persolverent. Eorum deinde operâ tyrannorum munita loca omnia disjecit, ut hic Nicolaus Pontificibus Romanis libertatem restituisse videretur.

✽(1060.)✽ S. Eduardus Angliæ Rex mittit Legationem ad Nicolaum Papam cum collectâ pecuniâ, quæ nummus S. Petri dicebatur.

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

DE CAS VII.

✽ *Ab anno 1060. ad annum 1070.* ✽

1061. **F**lorentiæ moritur Nicolaus II. de quo Petrus Damiani memorat, nullum diem illum prætermisisse labi, quin pauperibus duodecim pedes ablueret. Eo demortuo Proceres, seu verius tyranni Romani Legatione missâ ad Henricum puerum effecerunt, ut ejus jussu convocata fuerit Synodus Satanæ Basileensis, in quâ acta Nicolai proscripta sunt. Malijus

hujus magna pars fuit Guibertus Cancellarius Regis, idè postea in ordinem redactus. Cardinales quoque (& illi quidem boni erant) aliam misere Legationem, quam obiit Stephanus Cardinalis ex monasterio Cluniacensi Monachus; sed hic re infecta rediit. Quare pars sanior Cleri Romani elegit Anselmum Lucensem Episcopum Sede Petri dignissimum, qui dictus est Alexander II. Verùm contra hunc ab Agnete Imperatrice, & Henrico puero intrusus est Cadalous Episcopus Parmensis homo sceleratissimus. Quam abominationem videns Petrus Damiani Cardinalitiae dignitati valedixit, & Episcopatu abdicato, ad eremum secessit.

✱(1062.)✱ Cadalous Antipapa pecuniã & multis militibus instructus Romam venit, sed Romanis in subsidium veniente Godefrido Tusciae Duce profligatus & malè multatus Parmam fugit, rebus omnibus spoliatus; ubi turbulentus homo omnia iterùm tentare ausus, ut acquisitis pecuniis aditum sibi in urbem patefaceret, donec habito in Germaniã Osborii Concilio. adnitente potissimùm Petro Damiani damnatus est, neque tamen huic iudicio acquievit sceleratus Pseudo-papa, quia aut Cadalous non esse, aut Papa esse decreverat.

Colo-

Coloniensis Archi-Episcopus Henricum Regem puerum decem annorum matris suæ Agneti eripit, & navi impositum Coloniã deducit, ibique obsequiis Principum delinitum instituit, idque factum consilio Procerum, ut sic eriperent Agneti Imperii administrationem, quæ à nonnullis malè se regi sinebat. Ipsa posthæc poenitens de favore Cadaloo præstito Roman venit, & se totam pietatis operibus consecravit, factâ prius Confessione generali Petro Damiani de totâ vitâ suâ ab anno 5. ætatis suæ transactæ.

✱(1063.)✱ Pars quarta Hierosolymorum resecta est pecuniâ Christianorum, quam Constantinus Monomachus Imperator contulit, ideoque concessum est Christianis à Calyphâ Saraceno, ut eâ pace ab iisdem incoleretur, & hujus partis incolæ à solo Patriarcha judicarentur, cui partis hujus dominium cessit. quo tamen non melior sed tantum potentior effectus est.

Floruit hoc tempore Joannes Gualbertus qui quondam parcens inimico suo veniam petenti in nomine Crucifixi vidit Christum in Cruce pendentem sibi mox annuere, dum remitti sua sibi peccata postularet, quare monachus effectus mox deserto Abbate Simoniaco Vallis Umbro-

sæ Ordinis fundator extitit. Discipulus
ejus fuit Petrus cognomento Igneus, quia
ut probaret Florentinum Episcopum Si-
moniacum esse, per medium ingentem ro-
gum illæsus transiit & ex eodem sudarium,
quod reliquerat, iterum innoxius repetiit:
Unde ei inditum nomen Ignei. Improba-
vit hoc factum Alexander II. & monachos
se deinceps continere intra claustra sua
atque à similibus examinibus abstinere jus-
sit, Petrum tamen Igneum propter multas
eximias dotes arque virtutes, cum insigni
nobilitate, quam traxit ex stemmate Alde-
brandinorum conjunctas primò Cardina-
lem, atque deinde Episcopum Albanensem
præfecit.

Celebratur Concilium Lateranense sub
Alexandro II. in quo præter alia laudabili-
ter statuta, illud quoque decretum est, ut
Canonici in commune viverent, simul
manducarent ac dormirent, quidquid eis
ab Ecclesia competit, commune haberent.

✱1064.)✱ Cadalous Antipapa in Con-
cilio Mantuæ habito denuo damnatur, &
Alexandri Papæ electio legitima declara-
tur. Cadalous autem iterum Romam cum
satellitibus veniens, repellitur, & tandem
turpi exitu vitam finit.

Septem millium & amplius virorum
Chri-

Christianorum ex Occidente magno numero peregrinatio Hierosolymam suscipitur, & non sine plurimis difficultatibus peragitur. Duces peregrinationis fuerunt quatuor Antistites, sed splendidius & majori quam par erat cultu incedentes à latronibus Arabibus sæpe vexati sunt, quos armis quidem Christiani, sed magis divino præsidio repulere,

✽(1065.)✽ Ferdinandus Magnus Rex Castellæ & Legionis sanctissime moritur. Petrus Damiani calamum fortiter stringit adversus Simoniacos.

✽(1066.)✽ S. Eduardus Rex Angliæ moritur, & hæredem regni nominat Guilielmum Nortmannorum Ducem, Haroldus autem comes statim sibi illud usurpat. Alexander igitur Papa mittit vexillum Guilielmo ut Haroldo tyranno pulso ipse legitime succedat Eduardo. Guilielmus classe delata in Angliam & Confessione ac SS. Eucharistiâ roboratis militibus in prælio Haroldum superat regnumque testamento sibi debitum virtute obtinet.

In Oriente defuncto Constantino patriarchæ succedit Xiphilinus, plus litteratus quam bonus.

Hungari rebellant contra Andream Regem suum, eumque excæcant; cui plebs se-

ditio

ditiosa sufficit Belam, ab eoque idola re-
pescit. Rex autem triduum ad deliberan-
dum poscens, interim factionis auctores
captos in reliquorum conspectu crudeliter
enecat, moxque cum Salome Andreæ fi-
lio partitur regnum, ac fortitudine & pru-
dentiâ, periclitantibus, regno, & Ecclesiæ
consultit.

✽(1067.)✽ Mortuus est hoc anno Con-
stantinus Ducas Imperator, relictis cum
Eudociâ conjugē tribus filiis Imperatori-
bus, Eudociam autem Imperii curatricem
dixit.

Turcæ Cappadociam vastantes, Cæsare-
am diripiunt, & templa destruunt.

Floret circa hoc tempus Adamus Bre-
mensis Canonicus, Historiæ Ecclesiasticæ
Borealis celeberrimus & sincerissimus
scriptor.

✽(1068.)✽ Eudocia filiis consentien-
tibus Romanum Diogenem ducit in mari-
tum, & Imperatorem declarat.

Astu fœmineo Xiphilino illusit Eudocia,
cùm enim voto pollicita esset, se à morte
mariti viduam mansuram, & voti hujus syn-
grapham secum haberet Patriarcha Xiphi-
linus, finxit Eudocia, velle se ducere Bar-
dam, Xiphilini germanum, quare præva-
ricator religionis Xiphilinus ejus votum

C irri-

irritavit, & ut irritum judicaretur, apud
Senatum effecit; factâ itaque potestate
secundarum nuptiarum, illa Diogenem
elegit, Patriarchâ ex hoc facto nihil præ-
ter dedecus referente.

Guilielmus Comes Burgundiæ, & alii
nobiles Franci, ac Uladislaus Dux Bohe-
miæ vires & arma Alexandro II. offerunt
ad Romanæ Ecclesiæ defensionem.

✽(1069.)✽ Henricus Rex conabatur
uxorem Bertam repudiare, prætexens
quòd eam quasi fascino implicatus cogno-
scere non posset, & ejus libidini Archi-Epi-
scopus Moguntinus adstipulabatur; quo-
minùs id fieret, impedivit Legatus in Ger-
maniam missus Petrus Damiani, anathema
interminatus: quare postea ardor ejus ju-
venilis deferbuit, & ex uxore filium cog-
nominem patri suscepit legitimi fructum
matrimonii.

✽(1070.)✽ Archi-Episcopus Mogun-
tinus & Bambergensis de crimine simoniae
accusati ab Alexandro II. Romam evocan-
tur, & jurantes, se nunquam ulterius simi-
le quid patruros, ad Ecclesias suas
remittuntur.

DE-